

**Інтерв'ю з Богданом Стулем, учнем Школи Юних Бандуристів
(при Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка, в Українському Культурному Товаристві «ПРОСВІТА» в
Аргентинській Республіці), 16 червня 2025 року.**

Учасники:

Богдан Стул — учень

Еріка Фаріас — мати Богдана

Олесь Береговий — координатор інтерв'ю, диригент Капели Бандуристів і викладач Богдана в цьому році

Олесь Береговий:

Добрий день. Ми познайомимо вас із Богданом Стулем, який має українське походження. Його батько — Данило Стуль, і Богдан уже багато років разом зі своєю матір'ю Ерікою Фаріас, яка сьогодні тут із нами, долучаються до діяльності «Просвіти».

Еріка — аргентинка, але вона вирішила навчати своїх дітей по суботах у Рідній школі «Просвіти», в українському культурному контексті. Ми вітаємо їх і надаємо їм слово. Вони мають історію боротьби й подолання труднощів, яку нам буде дуже приємно почути. Прошу, Еріка.

Еріка Фаріас:

Добрий день. Я — мама Аарона й Богдана. Богдан народився з важкою глибокою сенсоневральною приглухуватістю. Спершу він нічого не чув, і в тринадцять місяців йому зробили операцію з кохлеарної імплантації — це пристрій, за допомогою якого він може чути.

І відтоді з різною інтенсивністю він проходив різні методи лікування, особливо логопедичне й слухову реабілітацію, аж до семи років. У звичайну школу він ходив ще з дитячого садка.

І ось я представляю його вам. Сьогодні йому виповнилося п'ятнадцять років, він уже на третьому курсі середньої школи тут, в Аргентині, і ми дуже задоволені його розвитком.

ОБ:

Богдане, ми хочемо дізнатися твою історію. Розкажи про себе.

Богдан Стуль:

Привіт! Мене звати Богдан. Мені 15 років, я користуюся кохлеарним імплантом.

З самого дитинства я дуже цікавився музикою. Особливо мені подобається слухати її й танцювати.

І відколи я дізнався, що «Просвіта» — окрім Рідної Школи включає інші різні заняття, я побачив можливість грати на бандурі, а також вступити до СУМ (Спілка Української Молоді, це українська скаутська організація).

ОБ:

Дуже добре. Як ти вирішив почати грати на бандурі? Що тебе мотивувало?

БС:

Мене надихнуло те, що ще до занять у «Просвіті» я двічі на тиждень ходив до міської (аргентинської муніципальної) музичної школи. А оскільки я вже мав певні знання з музики, то це надихнуло мене розвиватися далі й почати грати на цьому інструменті.

Бандура здавалася мені чимось унікальним, адже не кожен тут має можливість її отримати й грати на ній. Щосуботи я прагну дізнатися більше про цей інструмент.

ОБ:

Дуже добре. Який ще інструмент ти вивчав у муніципальній школі?

БС:

У музичній школі я вивчав музичну грамоту, ритм і базові знання.

А потім я почав грати на барабанах. Мені вони подобаються, бо я вважаю, що це не такий уже й складний інструмент, і мені приємно на ньому грати. Щоразу, коли я відчуваю стрес або маю складний тиждень, мені подобається грати на барабанах — це допомагає вивільнити всю енергію.

ОБ:

Дуже добре. Отже, щоб завершити цю розмову, Еріко, що б ти сказала будь-якій родині в Україні, яка має ситуацію, подібну до Богданової?

ЕФ:

Я б сказала їм бути уважними, слухати й підтримувати бажання наших дітей навчатися.

Цей супровід — це також шлях боротьби або подолання перешкод, які можуть з'явитися на шляху. Бо іноді чужі упередження можуть обмежити це бажання — наприклад, як у нашому випадку, опанування інструмента.

Тож, супроводжуючи та водночас навчаючи й тих, хто має такі упередження, ми доводимо, що все можливо. Межі — це лише ті, які людина встановлює собі сама.

ОБ:

Чудово. Богдане, на завершення — скажи, будь ласка, кілька слів для дітей в Україні, які мають особливі фізичні обставини.

БС:

Я б сказав їм: не здавайтеся. Якщо ви хочете грати на інструменті — грайте.

Ніхто не має права заважати вам це робити.,

Ось мені подобається танцювати, тож і ти теж танцюй.

Робіть те, що вам до душі. Не думайте, що не зможете щось зробити лише тому, що хтось має упередження й змушує вас відчувати себе менш вартісними.

Ви можете робити все, що вам подобається — незалежно від труднощів.

ОБ:

Чудово. Велике спасибі за ці слова. Богдан — справжній приклад для нас усіх, і з ним приємно працювати на уроках у суботу.

А зараз ми покажемо всім учасникам семінару коротке відео, яке підсумовує шлях Богдана з часів його вступу до дитячого садочка в Просвіті — до участі в танцювальному колективі (зараз він уже входить до старшої групи), у Школі юних бандуристів та Капелі бандуристів.

Дякую Еріці, дякую Богданові. Нехай це буде прикладом для всіх, хто прагне розвиватися. Дуже дякую!

ЕФ:

Дякую! Це — його досягнення!